

Anno 1978

**Ciemos pie Ulda Siliņa – Kaleidoskops, Lielā Grēcinieku iela un
Hernhūtieši – Sācies ķīmiskais karš – Nedaudz vārdos – Es caur
savu objektīvu ņemu dabu – beigtu, dzīvu...**

Rakstnieces Indras Gubiņas sagaidīšana Sidnejas lidostā, 1978. gada decembrī.

I. Gubiņa 2 mēnešus pavadīja Austrālijā un viesojās Sidnejā, Adelaidē, Melburnā, Rakstnieku nedēļā Džilongā, Tasmānijā, Kanberā un Brisbanē. No kr. – neatpazīta, Indra Gubiņa, Arvīds un Lūcija Bērziņi, Elga Rodze-Ķīsele, Ņina Luce, Teodors Tomsons.

Attēls no Bērziņu ģimenes arhīva.

CIEMOS PIE ULDA SILIŅA

Esmu nolēmis doties solo koncerttūrē. Sarīkojums sauksies *Ciemos pie Ulda Siliņa*. Ed. Keišs uzzīmējis varenu šaržu ar mani sēžam pie tautasdziesmu sējuma kā pie galda, mikrofonu priekšā. (Man gan mikroфона nekur nebija, izņemot Toronto)

Pamatā būs mani feļetoni par tautasdziesmām, tad sadzīves feļetoni. Piedevām slīdīšu izrāde no SLT uzvedumiem ar reti efektīgām bildēm. Dažās vietās vēl uzstāšos ar Kārļa Ābeles (seniora) mēra laika balādēm.

Ideju par mūsu tautasdziesmām es aizņēmos no Kārļa Streipa tēva – Laimoņa Streipa.

Par manu turneju pa ASV un Eiropu A. Zariņš savā intervijā raksta:

Uldis Siliņš. Ed. Keiša šaržs.
Attēls no Ulda Siliņa personīgā arhīva.

Pagājušā nedēļā no Sidnejas uz ASV devās SLT aktieris, rakstnieks U. Siliņš. Pirms izlidošanas ar viņu runāja AL Sidnejas redaktors:

– Kāds ir jūsu ceļojuma maršruts un izrāžu vietas?

– Vispirms 8. septembrī uzstāšos LA latviešu kreditsabiedrības gadskārtējā sarīkojumā, kas parasti pulcē ap 300 apmeklētāju. Vakars notiks kabarē stilā un tajā bez manis piedalīsies arī kabarē dziedātāja Ilze Platā. Kopā ar citu dāmu – Ilgu Jankovski tur spēlēšu arī Austrālijas skatītājiem jau pazīstamo gabaliņu par voblām.

Nākamā dienā, 9. septembrī, izrāde būs DV Sanfrancisko apvienības sarīkojumā, bet 10. septembrī – Andra Ritmaņa pasaulē, Portlendas jaunajā latviešu centrā. Tur man, drošvien, palīgā nāks “Dzintara” ansamblis, dodot iespēju atvilkt elpu.

12. septembrī Portlendā otrs vakars, pusi no programmas veltījot K. Ābeles balāžu lasījumiem.

Tad 16. septembrī lielsarīkojums Toronto ar vīru kora “Kalvis” piedalīšanos. Programmas pieteicējs būs Juris Dzegūze. Toronto arī būs vienīgā vieta, kur nāksies lietot mikrofonu. Zāles kapacitāte ir ap 600 personu, bet akustika vāja.

Jau nākamā dienā, 17. septembrī būšu Čikāgā, un no turienes lidošu pāri okeānam uz Eiropu.

21. septembrī sarīkojums varētu būt Kopenhagenā, bet tas vēl nav cieši norunāts.

22. septembrī viesošos Lundā, 23. septembrī Ģēteborgā, 24. septembrī Eskilstunā.

No turienes došos uz Stokholmu, kur man paredzēti 3 sarīkojumi. Pirmajā no tiem 26. septembrī stāstīšu un rādīšu slīdītes par latviešu teātri Austrālijā. 28. septembrī turpat Stokholmā K. Ābeles balāžu vakars PRN kluba sarīkojumā, bet 30. sept. mans feļetonu vakars, ar ko dienu iepriekš aizbraukšu arī uz Upsalu.

Ceļojums beigsies ar izrādi 3. oktobrī Minsterē, Vācijā.

– Vai visa programma būs līdzīga Austrālijas atvadu izrāžu sniegumam?

– Nē, to mainīšu no centra uz centru. Kopīgs būs tikai nosaukums “Cimos pie Ulā Siliņa”. Ir jau tā, ka daļa mana humora sakņojas anglo-sakšu pasaulē, un to Zviedrijā vienkārši nesapratīs. Man ir pietiekami materiāla, lai runātu nepārtraukti 3 stundas, tā ka, vērojot publikas atsaucību atsevišķos centros, varēšu tai attiecīgi piemēroties. (Zariņš A. Ulā Siliņa odiseja. Vienvīra priekšnesumu turneja Amerikā un Eiropā. AL, 1978. g. septembris)

LOSANDŽELOSĀ UN SANFRANCISKO

Septembrī es dodos ceļā. Savu turneju sāku Losandželosā. Mani mājas tēvi ir Braukū ģimene. Braukā kundze ir mirusi un Helmutš apprecējies otrreiz.

Uzstāšanās Latviešu namā. Starp klausītājiem ir arī Vilis Lapenieks un Olafs Stumbrs. Stāstot kādu feļetonu, es redzu Olafā sejā, ka viņš kaut ko nav sapratis. Varbūt, ka daudziem ir šī spēja *atspēlēt galvā* paša teikto un pat sarunas, it kā tās būtu ierakstītas skaņu lentē. Un tiešām – es biju pārticis. *Mea culpa!* Paldies, Olav! Izlaboju.

Ar savām tautas dziesmām es vienu vecāku dāmu izvedu no pacietības. Viena no manām tautasdziesmu tēmām bija, ka senais bāliņš nav mācējis peldēt. Tas nu dāmai ir par daudz. Sauc man no zāles skaļā, trīcošā balsī:

*Brīv tev bristi, brīv peldēti
Pār ūdeni manis dēļ.*

Es saku: *Jā, bet kur ir pierādījumi, ka viņš ir peldējis.* Ar to arī mūsu polemika beidzās.

Sanfrancisko mans mājas tēvs ir Gunārs Grieze. Starp klausītājiem daudz draugu un paziņu. Pēc sarīkojuma vienmēr notika mazas saiešanas. Man no Austrālijas bija līdz Latviešu tautasdziesmu 1. sējums, un es lūdzu viesus ierakstīt brīvajās lapās savu autogrammu. Daudzus parakstus šodien ir neiespējami atšifrēt. Karikatūrista H. Berga ieraksts gan pavisam skaidrs: *Trimdas intelektuālajam greizā spoguļa duktētājam* (kas ir duktētājs?), citi ieraksti, ja neskaita parastās pieklājības frāzes: *Pelīte, tu biji lauva!*, *Kristietim Uldim pirms došanās lauvu priekšā*, *Div'plaviņas es nopļāvu!* *Tic vai netic. Uz priekšu, varoni!*, no Jāņai Rituma Stokholmā: *Paldies mīlam cilvēkam par apciemojumu mūsmājās*, Dzejnieks Juris Kronbergs (Kronītis) Stokholmā: *Tava priekšnesuma laikā nebija desu!*

Bet līdz Zviedrijai vēl tālu. Nākamais pieturas punkts – Portlande. Tur mani gaida Andris Ritmanis ar saviem dzintariešiem.

PORTLANDE, SIETLA, TORONTO, ČIKĀGA, BOSTONA

Portlandē dzīvoju pie Ritmaņiem. Iet labi. Braucam uz kalniem, ejam sēņot, klausos *Dzintara* plates. Andris man, braucot prom, sadāvina visādus meteorīta gabalus. Dekoratīvi, bet smagi.

Manām Ābeles balādēm nav piekrišana. Zāle pustukša. Balsojas. Izšķiros otrā daļā vairs balādes nelasīt, ieeju pie klausītājiem zālē un stāstu feļetonus. Publika aiziet apmierināta.

Pēc mana otrā feļetona vakara notiek pieņemšana. Viena no latviskā pavarda sargātājām man saka: *Man tautasdziesmas ir svētas.* (Tā tad t. dz. ierosmei var izmantot literāti, rotkaļi saviem jaundarbiem var izmantot seno rotu motīvus, ornamentiku, bet humoristam tādas tiesības netiek dotas. Rokas nost!) *Ieskaitot nerātnās*, es viņai prasu. Nezin kāpēc mūsu saruna pārtrūka...

Sarīkojums Sietlā man nav palicis atmiņā, izņemot, ka Tautasdziesmu sējumā parakstījušies arī Atvari un V. Rogaine-Rauda – seni paziņas. Tātad esmu tur bijis.

Par Toronto ciemiem lai stāsta prese.

Latvija Amerikā:

Uldis Siliņš Portlandē 1978. gadā.
Attēls no Ulda Siliņa personīgā arhīva.

Humorists un aktieris Uldis Siliņš savā Ziemeļamerikas un Eiropas turnejā 16. septembrī viesojās Toronto ar vienas personas priekšnesumu. Sarīkojumu bija izkārtojis vīru ansamblis “Kalvis”, sava priekšnieka E. Kraujiņa vadībā. Programmā bija iestarpinātas 6 Kalvja atskaņotās tautasdziesmas, no tām trīs jauniestudējumi Jura Dzeguzes vadībā, kas atjautīgi vadīja arī sarīkojuma norisi.

U. Siliņa jaunradē bija apceres par tautasdziesmām humoristiskā skatījumā, kas smīdināja 350 klausītāju Lietuviešu zālē.

Otrajā daļā “Atskatīties, pasmaidīt” bija U. Siliņa sarakstītās asprātības par aktieru darbu uz skatuves, latviešu senajiem godiem, konversācijas vārdnīcu u.c., nobeigumā uzjautrinot ar savu aktiera talantu īsuvedumā ar J. Dzeguzi ar biedru Popovu un izdarībām ar voblām.

Pēc Toronto U. Siliņš izlidoja uz savu viesizrādi Čikāgā. Vairākas viesizrādes paredzētas arī Eiropā, starp tām arī Minsterē.

U. Siliņš, kopā ar J. Zemīti, aicināti piedalīties arī dziesmu dienās nākošvasar Gotlandē. (Vienvīra turneja Toronto. Latvija Amerikā, 1978. g.)

Toronto sarīkojuma programmai vāku bija zīmējis Ed. Keišs.

Sarīkojums norit labi. Sanākuši arī daudz kuršu (*Fr. Cursica*). Pirmo reizi klātienē satieku Ed. Keišu. Ar visiem jāaprunājas. Pie manis atnāk ziņa, ka *Latvija Amerikā* redaktors grib ar mani runāt, bet kamēr tieku līdz redaktora galdiņam, viņš

jau ir aizgājis. Droši vien apvainojies.

Mani mājas tēvi ir Freiji, bijušie sidnejieši. Pie viņiem es jutos kā mājās.

Vienīgā garākā atsauksme par manu uzstāšanos parādījās Kanādas laikrakstā *Latvija Amerikā*. Rakstītāja ir man ļoti labvēlīgā Emma Kalniņa-Znotiņa. Pats raksts stipri puķains un ne īsti naglai uz galvas.

Uldis Siliņš nāk ciemos.

Tie bija patiesi vārdi, ko programmas vadītājs Juris Dzeguze teica savā uzrunā, atklājot “viena vīra” programmu – U. Siliņš nāk ciemos pats, nevis sauc tautiešus ciemoties pie sevis.

Rakstnieks, aktieris, ko galvenokārt min un gaida kā sarkastiski humoristisku smīdinātāju, ir Kr. Barona fonda laureāts. Vakara programmas zīmējumā U. Siliņa galvai redzamas līdzās arī maskas. Tātad aiz viņa smīdinātāja un zobgaļa sejas ir redzams un dzirdams vēl kas cits. Viņš ir zināms filozofs par lietām un notikumiem mūsu tautas dzīvē (...), kas labdabīgi vīpsnādams dalās ar skatītāju savās pārdomās un fantāzijā. (...)

U. Siliņš uzliek ar savu stāstu par dainu brīnumiem atkal otru masku. Par to pašu brandavīnu, kas apdziedāts dainās ar lielu varenību. (...) Nākošā maska aiz sevis slēpj citu U. Siliņa ierosinājumu Viņš brīnās, kā latviešu skolas skolnieki it vērīgi izrakstījuši tautas dainas ar divdomības pieskaņu. (...)

Programmas beigās mākslinieks atkārtoja pirms gadiem tēloto Volgas zivju voblu kultivētāju Daugavā. Te nu atkal redzējām lielisko aktieri, kas bez piepūles īsā tēlojumā var smīdināt līdz asarām. (...) Uz redzi, Uldi Siliņ! Tas labi, ka Tev tik dažādas maskas. (Kalniņa-Znotiņa E. Uldis Siliņš nāk ciemos. Latvija Amerikā, 1978. g. septembris)

No Toronto uz Čikāgu, kur manu uzstāšanos Latviešu namā bija noorganizējusi Ruta Jostsone.

Bija ieradusies arī mani Carnikavas radi. Kad es publikai teicu, ka manās bērniņas atmiņās par kāzām minētā persona sēž šovakar zālē, cilvēki domāja, ka runa ir par otro šlepes nesēju – *to skuķi no Skultes*. Zālē sēdēja šlepes īpašniece – Dr. Velta Grantskalna-Skombe.

Beidzamais etaps – Bostona. Tur grāmatā viens vienīgs ieraksts – no manas tantes Elzas Siliņas-Pūces. Jāni Pūci es vairs nesatieku. Jānītis šogad miris.

SKAISTĀ, SKAISTĀ KOPENHĀGENA...

Mana Eiropas turneja sākas Dānijas galvaspilsētā Kopenhāgenā, Hansa Kristiana Andersena valstībā. Mana otrā vizīte šajā zemē. Mani zem sava spārna ņem apgāda *Imanta* īpašniece M. Reitmaņa kundze, izrāda man Kopenhāgenu, iepazīstina ar tradicionālajiem dāņu ēdieniem.

Manu uzstāšanos rīko Dānijas Nacionālā komiteja un *Daugavas Vanagu* Dānijas

A I C I N Ā J U M S

Dānijas Latviešu Nacionālā Komiteja un Daugavas Vanagu Dānijas nodaļa rīko ceturtdien š.g. 21. septembrī pl. 19.30 Herlevas centrā (Herlev Bymidte) Austrālijas vieša Ulža Siliņa solo vakaru ar motto:

"C I E M O S P I E U L Ž A S I L I Ņ A"

Sarīkojuma vieta atrodas Herlev Hovedgade un Ringvej krustojumā. Ieeja zālē "Midtpunkt" 1. stāvā no auto novietošanas laukuma vai Herlev Hovedgades. Auto braucējiem nogriezties no Herlev Bygades.

Ieejas maksa kr. 25.-

Pensionistiem kr. 15.-

Skolniekiem ieeja brīva.

Ieejas maksā ierēķināts kopējs kafijas galds.

Pazīstams lugu rakstnieks, aktieris, režisors un - vienreizējs humorists ar izkoptu tehniku un vokālo gatavību - tāds ir Uldis Siliņš. Viņa žesti, teksta interpretācijas, dziedājumi saista klausītāju uzmanību jau ar mākslinieka pirmajiem soļiem uz skatuves. Uldis Siliņš publikai sola vairāk smieklu kā caurmēra komēdijā.

Ar savu solo programmu U. Siliņš septembra pirmajā pusē viesojas Amerikā, kam pieslēgsies Eiropas turneja.

Šāda žanra sarīkojumi latviešu valodā Dānijas latviešiem ir sveši, tādēļ rīkotāji cer uz plašu atsaucību pavadīt pāris stundas Ulža Siliņa sabiedrībā.

Programmas noslēgumā mākslinieks apsolijs parādīt Sidnejas Latviešu Teātra vēsturi krāsu diapozitīvos.

Dānijas Latviešu Nacionālā Komiteja
Daugavas Vanagu Dānijas nodaļa

Aicinājums Dānijas latviešiem piedalīties Ulda Siliņa autorvakarā Herlevā 1978. g. 21. septembrī.
No Ulda Siliņa personīgā arhīva.

nodaļa ceturtdien, 21. septembrī, plkst. 19.30. Programmas lapīnā cita starpā teikts: *Pazīstamais lugu rakstnieks, aktieris, režisors un vienreizējs humorists ar izkoptu tehniku un vokālo gatavību – tāds ir Uldis Siliņš. Viņa žesti, teksta interpretācija, dziedājumi saista klausītāju uzmanību jau ar mākslinieka pirmajiem soļiem uz skatuves. U. Siliņš publikai sola vairāk smieklu nekā caurmēra komēdijā. (...) Programmas noslēgumā mākslinieks apsolijs parādīt Sidnejas latviešu teātra vēsturi krāsu diapozitīvos.*

Vakars izdodas labi, *bez traumām*, kā Latvijā saka. Pirmo reiz vaigā satieku Latvijas redaktoru P. Klānu. Līdz šim esam tikai apmainījušies vēstulēm.

Man liekas, ka te pirmo reiz satiku arī Egilu Bechšteteru un viņa māti Bechštetera kundzi.

22. septembrī viesošos Lundā, 23. septembrī Gēteborgā, 24. septembrī Eskilstunā.

Vispirms uz Stokholmu, kur man paredzēti trīs sarīkojumi: K. Ābeles balāžu vakars, feļetonu vakars, ar ko dienu iepriekš došos arī uz Upsalu, un slīdīšu izrāde par SLT.

STOKHOLMA

No Dānijas ar kuģīti dodos pāri līcim uz Helsingborgu, iepriekš nopircis kādas 3 pudeles šņabja, kas Zviedrijā ir dārga manta. Retrospektā tā bija neapdomīga rīcība, bet par laimi kuģīša pasažierus izlaida muitai cauri bez aizturēšanas.

Zviedrijas latviešu prese par mani raksta:

Trimdas teātra mīļotājiem U. Siliņa vārds nav svešs – viņš pazīstams kā teicams aktieri, spējīgs režisors un apdāvināts lugu autors. Eiropas latviešiem viņš mazāk pazīstams kā aizraujošs humorists, atjautīgs feļetonu un skeču autors.

Eiropas turnejai U. Siliņš iestudējis jautru skeču vakara programmu “Cielos pie Ulža Siliņa”. Reti kādam humoristam ir pa spēkam vienam pašam saistīt publikas uzmanību veselai vakara programmai. (...)

Bez humora programmas U. Siliņš sagatavojis referātu un slīdīšu izrādi “Austrālijas latviešu teātris” un deklamācijas vakaru ar K. Ābeles balādēm.

Informācija īsti patiesībai neatbilst – referātu es nesolīju, notika tikai slīdīšu izrāde. Turklāt ne par Austrālijas latviešu teātri, bet par Sidnejas latviešu teātri.

Sastopu daudz paziņu – bijušie mičotāji, Zaļkalni u.c. Mani nometina pie Jāņa Rituma, pragmatiska sociāldemokrāta un ļoti jauka cilvēka. Tā ir mana turpmākā bāze Zviedrijā.

Stokholmā, skečā *Voblas*. No kr. – U. Siliņš (Prof. Jevgeņijs Vāgūzis) un V. Zaļkalns (intervētājs). Attēls no Ulda Siliņa personīgā arhīva.

ACHT UND ZWANZIG PROFESSOREN

Tālāk uz Lundu, kur paredzēts humora vakars. Vietējiem solīta laba izsmiešanās. Kas tad ir tas, kas cilvēkiem liek smieties? Jūs teiksit: prasa kā *ačgārņīgs*. Humors.

Bet kas ir humors? Uz to nav nemaz tik viegli atbildēt, sevišķi Lundā.

Vārds nāk no latīņu *hūmor* – *dzīvības sula, kas rada labu sajūtu un jauktību*.

Es mēģināšu to definēt vienā teikumā:

Sajūta par to, kas ir dzīvē komisks, asprātīgs un amizants.

Bet, lai humoru spētu novērtēt un baudīt, cilvēkiem ir jābūt humora izjūtai, un ar to mūsu tauta nevar lepoties. Ciešanas mums labāk padodas nekā smiešana.

Nedod Dievs aktierim sastapties ar nehumorīgiem cilvēkiem viena aktiera izrādē. Puse no manas programmas bija humoristisks skats uz mūsu tautas dziesmām, ko es analizēju un izteicu visādus absurds secinājumus, kas protams *Ach un fui* brigādei nozīmēja svētumu zaimošanu.

Lundā dzīvoja liels skaits profesoru, akademiķu un gudru cilvēku.

*Acht und zwanzig Professoren,
Vaterland, du bist verloren!*

Tas pantiņš bija Lundas situācijā kā *naglai uz galvas*.

Mana priekšnesuma pirmā daļa noblēdzās ar uzbrukumu vietējai Sestdienas skolai par nepiemērotu tautasdziesmu mācīšanu. Es pat nezināju, vai viņiem bija Sestdienas skola. Pirmās daļas beigās saņemu pašķidrus, pieklājīgus aplausus.

Es ieeju savā istabā un dzirdu, ka zālē valda nāves klusums, kas ilgst kādas 3–4 minūtes, tad lēnām, lēnām balsis pieaug, līdz cilvēki sāk runāt pilnā balsī. Man kļuva pavisam neomulīgi ap dūšu, bija vēl jāuzstājas 40 minūtes. Es tagad zinu, kā jutās Kaupēns, kad viņu veda uz pakāršanu.

Otrā daļa pagāja pavisam labi. Ne tikai Indijā ir svētās govīs, tādas bija arī Lundā un citos latviešu laidos, kā piemēram Minsterē. Viņi arī nekad nebija tikušies ar tādu tipu kā es.

Lundā es iepazinos ar režisoru Andri Blekti.

GĒTEBORG UN ESKILSTŪNA

Uz Gēteborgu un tālāk uz Eskilstūnu braucu ar vilcienu. Stacijā man jānoskaidro vilciena atiešanas laiks, bet es zviedriski nerunāju. Te izdzirdu, ka divi dzelzceļnieki sarunājas savā starpā, un es saprotu katru vārdu. *Wunderbar!* Es klāt: *Jūs runājat vāciski*. Man par lielu pārsteigumu šie krata galvu.

Gēteborga jau man ir pazīstama. Tur uzvesta mana komēdija *Vēstules no dzimtenes*. Sapazīstos ar aktieriem. Dainās glabājas viņu paraksti.

Eskilstūna ir mazs latviešu centrs. Abās vietās sarīkojums bija labi apmeklēts. Nekas ārpus tā nav palicis prātā.

ATPAKAĻ STOKHOLMĀ UN ĪSĀ VIZITĒ UZ UPSALU

Uz manu balāžu vakaru ierodas arī no Stokholmas *elite*. Dainu sējumā parakstījušies arī Mārtiņš un Ilze Zīverti.

Cik atceros, tad tajā pašā reizē es rādīju arī SLT slidītes.

Humora vakars notiek palielā zālē un man jārunā no skatuves. *Voblas* skečā man palīdz Vilnis Zaļkalns.

Seko humora vakars Upsalā. Palieku pa nakti pie Gulbīšu Jāņa. Otrā dienā atpakaļ uz Stokholmu.

Nākamā ir ārpuskārtas uzstāšanās Universitātes dibināšanas atceres svētku vakariņās, restrospektā par to domājot, ar diezgan nepiemērotu programmu. Gan jau no augsti izglītotiem cilvēkiem kāds raustīja degunu, bet kam gan deguns domāts?

Tur iepazīnos ar Anglijas lakstīgalu Liliju Zobenu, kas nākamā gadā kļūst slave-na ar savu solo *Dzeguze kūko, dzied lakstīgala* Gotlandes dziesmu svētkos.

Vai es sasniedzu izslavinātos augstumus, grūti pateikt. Pēc sarīkojuma ģērbistabā pie manis atnāk Uldis Ģērmanis ar pudeli šņabja. Dzeram un runājam par *Rūgto Apīni*, politisko situāciju Latvijā, kultūras sakariem un citu.

Man šķiet, ka es Stokholmā pirmo reiz satiku arī Austri Grasi.

Viens apmeklētājs uz manu sarīkojumu bija atnācis par vēlu. Man šķiet, ka viņš

Pēc *Raibā vakara* sarīkojuma. No kr. – U. Siliņš, I. Līcis, V. Skujiņa.
Attēls no Ulda Siliņa personīgā arhīva.

teicās esam mācītājs, bet vārdu nevaru atcerēties (Teriņš?). Viņš pienāk pie manis un saka: *Tu Siliņš?* Kad es pamāju ar galvu, *Es* (seko vārds) Šķita esam cilvēks, kura sprediķus būtu vērts klausīties, ko nevar teikt par visiem mācītājiem. Dainu sējumā parakstījusies arī Ieva Graufelde. Tajā laikā viņa bija vēl sekulāra persona.

MINSTERĒ

No Zviedrijas braucu ar vilcienu uz Hamburgu, no turienes ar mašīnu uz Latviešu izglītības centru Minsterē. Ātri apmācu Muchku Annu par intervētāju *Voblās*.

Ierodas uz sarīkojumu arī A. Šilde ar svītu un citām Vācijas dignitārijām. Mana tautasdziesmu daļa, kas parasti ilga apm. 40 minūtes, ir cauri 25 minūtēs. Īsi, aprauti smieklī un viss. Prasu vēlāk Annai kas par lietu? Nebija jocīgi? Viņa saka: *Mēs jau nedrīkstējām smiet.*

Ja Šilde nesmej, tad neviens no ģimnāzistiem nesmej? Dieva zīmes!

Dignitārijas, tāpat kā ienākušas, bez apsveicināšanās ar Austrālijas iznireli, atkal izsoļoja no zāles. Un tas bija tas.

KALEIDOSKOPS, LIELĀ GRĒCINIEKU IEĻA UN HERNHŪTIEŠI

SLT 1978. gadu iezvana ar A. Apeles sarakstīto *Kaleidoskopu 1978*. Es nepiedalos.

(...) Skeči bija daudz par gariem, gluži bez motivācijas un kulminācijas (...) Atskaitot parodiju "Kur tu teci, gailīti manu", kuras kodolīgo, tehniski precīzo un izteiksmīgo izpildījumu (I. Sauka-Brūvele, T. Kalniņš) apsveica īstas aplausu šaltis, publikas atsaucība bija samērā vēsa. (Zariņš A. Treji Vārti, 1990. g., Nr. 137)

A. Ploriņa: *Ir jāizceļ A. Apeles sevišķās dotības un spējas tieši režijas vizuālo efektu plāksnē.* (Ploriņa A., Kaleidoskops 1978, AL, 1978. g. maijs)

***

Uz 18. TF Pertā dodas K. Gulbergs, L. Veikina un J. Grauds ar M. Zīverta *Lielā Grēcinieku iela*, K. Gulberga režijā, dekorators U. Āboliņš. Vēl piedalās mājinieki (PLDK) ar L. Fodora *Gatavības apliecību*, rež. A. Zīle, un ALTA ar N. Saimona *Apartaments Plaza viesnīcā*, rež. M. Bumbieris, ALT ar E. Albī *Amerikāņu sapnis*, rež. G. Kūlniece.

I. Nīča balvu labākajam aktierim līdz 25 gadiem saņem A. Kīna (PLDK).

Paijas:

aktieriem galvenās lomās: I. Bumbierim (ALTA) un L. Veikinai (SLT);

pālīg lomās: L. Kalniņai (ALT), A. Vaļikovai (PLDA), J. Graudam (SLT),

SKATS J. PORUKA LUGAS *HERNHŪTIEŠI* IZRĀDĒ SĪDNEJAS LATVIEŠU TEĀTRĪ
 No kreisienes: I. Saldums, R. Ošiņa, J. Grauds, J. Pelšs, L. Veikina, A. Jaunbērziņš, I. Dortiņa, I. Rēbauma, I. Krievs, A. Kariks. Skat. Astrīdas Ploriņas izrādes recenziju. Viļa Motmīllera uzņēmums.

Izgriezums no laikraksta *Austrālijas Latvietis*.

J. Freijam (PLDA).

labākā režija: I. Bumbieris (ALTA).

labākais ansamblis (SLT).

***

17. Rakstnieku dienās SLT uzved J. Poruka *Hernhūtieši*, K. Gulberga režijā, dekorators J. Svilāns.

Recenzente A. Ploriņa raksta:

Jāapbrīno L. Veikinas spējas iedzīvināt Aleksandras tēlu tā, ka brīžiem tas skatītāju pat aizrauj (...) Ar intonācijas dažādību, drāmatiskā pārdzīvojuma kāpinājumiem viņa padarīja gandrīz katru atsevišķo ainu par noapaļotu drāmatisku vienību.

Recenzijā uzteikta L. Veikina, A. Jaunbērziņa Širmera tēlojums, tāpat arī atzinīgi vērtēts L. Zemgales, R. Ošiņas, J. Ķauķa un J. Salduma sniegums.

***

Seko M. Zīverta *Ķīnas vāze*, I. Sveiļa režijā. Dekorators A. Budļevskis.

A. Ploriņa:

Izrādes pirmā cēliena iespaids diemžēl bija monotons un smaganējs. Pietrūka

arī idiliskās saticības siltuma. IZRĀDĒ vispār trūka tā, kas skatītāju interesē gaidīt nākošos pagriezienus. Taču pēc vāzes ierašanās un pūķa kodiena priekšnesums atdzīvojās. (Ploriņa A. Ķīnas vāze. AL, 1978. g. oktobris)

Sevišķi uzteikts A. Zvirbules tēlojums Leksītes lomā, kā arī atzinīgi novērtēts L. Veikinas, A. Karika, J. Salduma un J. Kauķa tēlojums.

***

Pēdējais Latvijas 60. gadskārtai veltītais SLT sarīkojums ir Sp. Klauverta novembra nakts vīzija 2 cēlienos *Cirvi cirtu ozolā*. Imanta Līča mūzikas aranžējumi, dekorators A. Budļevskis.

Latvijas vēstures notikumiem sekojot, sakārtotie dažādu dzejnieku patriotiskie dzejoļi, kā arī t.dz. skandējumi panāca nacionālo pārdzīvojumu, kādu neradītu vislabākā oratora teiktā svētku runa.

Inscinētājās I. Sveilis uzvedumā iesaistīja 20 tēlotājus un tautas deju kopas "Rota" dejotājus. (Zariņš A. Treji Vārti, 1990. g., Nr. 137)

SĀCIES ĶĪMISKAIS KARŠ

Pie Spodra nonāk baumas, ka viņa draugs Uģis Kaupmanis darbojies gan ČEKĀ, gan GESTAPO. *Jaunā Gaitā* Nr. 120 parādās īss Klauverta raksts:

Sidnejas latviešu ultranacionālās aprindas vērsušas netīrus uzbrukumus pret Sidnejas latviešu drāmaturgu, literāro vakaru referentu un latviešu valodas lektoru Hugo Kaupmani. Norādīts, ka H. K. abu okupāciju gados darbojies ČEKĀ, kā arī GESTAPO par spīdzinātāju, ķēris tautiešus, kuri gribējuši bēgt uz Zviedriju un Latvijas laikā bijis politiski neuzticams pilsonis, kam divas reizes nedēļā bijis jāpietecas policijas iecirknī (!?).

Savādi gan, kā viņš, būdams skolotājs Liepājas pamatskolā laikā no 1932. g. līdz 1944. g., kad viņu iesauca leģionā, varēja veikt visus minētos pienākumus. (Tālāk seko baumotāju vārdi.)

Manuprāt, viņi pieder pie latviešu trimdas nacionāl-destruktīvisma virziena ar saukli "Nost ar latviešu kultūru!"

Sākas ķīmiskais karš. Viena pēc otras sprāgst uz Spodra pusi mestās smirdbumbas. Viens no baumotājiem mēģina ievietot JG lasītāja vēstuli, kuru redaktors M. Zandbergs atsakās pieņemt. Vēstule ir īsts demagoģijas paraugs, un kā tāds pelna ievērību un labi ilustrē tā laika gaisotni. Pietiks ar dažiem izvilkumiem:

Viesojoties Amerikas kontinentā 1974. un 1976. g. bija izdevība apmeklēt latviešu

centrus. Visur bija dzirdams satraukums par pēdējā laikā vēroto kultūrsakarnieku rosību un viņu no Rīgas izaicinātiem viesiem. Tika arī paskaidrots, ka visa šī aktivitāte nākot no Sanfrancisko, kur Zinaidas Lazdas piemiņas fondā slēpjoties galvenais štābs, kas tad savus nodomus, referātu un ievesto filmu veidā, cenšoties izplatīt visā kontinentā.

Ievērojams apustulis šajā darbā esot arī dzejnieks Olafs Stumbris. Kā apliecinājumu sacītam, pasniedza man "Zelta Vārtu Vēstis" 1976. g. numuru, kur plašs raksts par kultūrsakarnieku izdarībām un O. Stumbra nopelniem. Kad pag. gada vidū latviešu presē Austrālijā sākās Stumbriade, tad minēto rakstu, pavairotu 4 eks. piesūtīju tiem autoriem, kas rakstīja slavas dziesmas tālam viesim, lai viņi redzētu arī medaļas otru pusi. Velti, tie to negribēja redzēt. Jau pieminēto rakstu pārspiedis Rūgtais Apinis un DV Austrālijas valde savā apkārtrakstā. (Tiesa, Rūgtais Apinis rakstu pārspieda gan, bet salikumā, negadījuma dēļ, komentāri bija pazuduši) Ieteicams to katram izlasīt, kam rūp mūsu tautas liktenis.

S. Klauverta apgalvojums (...) ir salti meli. Zinot, kādam kungam Klauverts kalpo, viņa melošana kļūst saprotama. Dzejnieks A. Eglītis šad tad, vērojot ikdienas notikumus, nāk klajā ar trāpīgiem izteicieniem. Tā pag. gadā viņš izsaucās: "Šis ir Trojas zirga laiks svešumā!" Kur zirgi, tur mēdz būt arī jātņieki, un te nu Sidneja var būt lepna, ka viņai tik slavens džokijs Trojas zirga jāšanā kā Spodris Klauverts. Labiem meistariem mēdz būt mācekļi, un mūsu Spodris arī nav bešā. Viņš trennē savu ekipu.

Tālāk autors nododas īstam fantāzijas lidojumam.

Un notikās, ka šī ekipa iejāja pat tādu Trojas ērzeli Sidnejas latviešu namā kā čekas majoru Zakenfeldu, kas Zviedrijā pirms gadiem panākts spiegošanā un izraidīts. Pie sliedīša gan ērzelis apstājies, nozvieddamies noprasījies, vai šis neesot Daugavas Vanagu nams, bet tad džokiji pazemīgi apgalvojuši, ka nav, tad iegājis. Nekavējoši izsaukts pats meistars Spodris Klauverts, gadījušies arī daži teātra ļaudis, un tā uzdzerts tosts ar melno balzāmu. (...)

Par H. Kaupmani: To, ka H. K. darbojies čekā un Latvijas laikā bijis policijas uzraudzībā, dzirdu pirmo reiz. Liekas, ka S. K. pats to sadomājis, lai lieta izklausītos neticamāka.

Kas attiecas uz H. K. piederību vācu SD vienībai, to apliecina cilvēks, kurš pats uz savas muguras Zilā Brīnuma brīnumus izbaudījis 1944. g. septembrī un oktobrī. Norāda pat istabu, kurā H. K., kopā vēl ar diviem darbojies. Šī cilvēka vārdu un adresi rakstiski paziņoju H. K.

Spodris arī nikni uzbrūk kādam bijušam jaunatnes žurnāla *Mazputniņš* pārstāvim, kurš ar apgādu nav nokārtojies naudas lietas un ievieto presē pat brīdinājumus nepieļaut šo cilvēku pie sabiedrības naudas.

Likumsakarīgi ka attiecības saasinājas. Nepatīkamākais rezultāts ir tas, ka šī apkarotāšanās vairs nenotiek personīgā, bet ideoloģiskā plāksnē – ultranacionālās aprindas pret Spodri. Kas nav ar mums, tas ir pret mums, un no šādas lakmusa pārbaudes Spodris var iznākt tikai sarkans.

Šodien septiņdesmito gadu notikumi liekas neticami un smieklīgi. Vesela sabiedrības daļa tika pataisīta par līdzskrējējiem, sarkano aģentiem tāpēc, ka viņi uzdrošinājās meklēt citus ceļus, lai sasniegtu tos pašus mērķus. Protams, ka starpmums rietumos bija kolaboranti. Protams, ka mēs zinājām, ka Kultūras sakaru komiteja iet čekas pavadā. Protams, ka mēs zinājām, ka mūs izmanto, bet vai tajā pašā laikā netika izmantoti arī viņi? Ir žēl, ka atsevišķi cilvēki no DV vidus ar savu rīcību degradēja visu organizāciju.

Taču lielākais grēks, kas Spodrim nodrošina paliekamu vietu melnajā, pareizāk sakot, sarkanajā grāmatā, bija viņa mēģinājums atvest uz Austrāliju aktierus E. Radziņu un K. Sebri ar B. Šova lugu *Mīlais melis*.

Kad Spodris man paziņoja, ka abi aktieri brauks uz Austrāliju, es paliku sēžam ar vaļēju muti. Jā, pataban tiekot debatēts par trešo braucēju, kas esot funkcionārs, un Spodris viņu negribot.

Otrs pārsteigums bija, ka SLT valde ir ar mieru šādu turneju rīkot. (Kā valdes priekšsēdis vēlāk stāstīja: *Tā kā Spodris to izstāstīja, viss likās tik loģiski un pats par sevi saprotams, tāpēc valde arī pievienojās.*) Es viņam saku: *Tu esi dulns! Tāda turneja saskaldīs mūsu sabiedrību un ansambli. Cena ir par augstu.* Spodris tā nedomāja.

Izlasījuši biedrības biļetenā paziņojumu par viesizrādēm, daļa no ansambļa dalībniekiem pieprasa sasaukt ārkārtēju SLT pilnsapulci, kas notiek 1978. gadā.

Pilnsapulce bija vētraina. Mani ievēlēja par pilnsapulces vadītāju, gan ne vienbalsīgi, jo zināja, ka es esmu Spodra draugs. Domas dalījās. Sevišķi skaļi un agresīvi bija turnejas pretinieki. Jau no paša sākuma bija skaidrs, ka turnejas ideja ir bankrotējusi, un valde pati nāca ar priekšlikumu, ka turneja noraidāma. Otra propozīcija, lai Spodri izslēdz no teātra, netika formāli pieteikta.

Viss, ko es varēju Spodra labā darīt, bija pasargāt viņu no izmešanas. Strikti ievērojot neitralitāti, tas man arī izdevās. Spodris pēc sapulces bija ļoti rūgts. Arī pret mani. *Man likās, ka tu esi viņu pusē, viņš sacīja.*

Spodris bija *apzīmogots*. Nezināmi cilvēki uzsāka pret viņu terora kampaņu. Dienu un nakti zvanīja pa telefonu. Vai nu draudēja, vai neteica neko. Spodris bija spiests nomainīt telefona numuru.

NEDAUDZ VĀRDOS

* Ilzes un mani bērni iet mūsu pēdās un sirdīgi sporto. JDV latviešu meistarsacīkstēs 8 gadus vecais Ginters zēnu grupā zem 12 gadiem izcīna 4 meistartitulus, 10 gadus vecā Anne 7, un 13 gadus vecais Mārtiņš 5 meistartitulus. Mana meita uzstāda rekordu JDV sievietēm 200 m un 400 m skrējienos. Arī Baltiešu sporta dienās Sidnejā visiem ir pa pāris meistartituliem un lēnums 2. un 3. vietu.

* Citi notikumi nav tik patīkami. Tēvs ievietots Lidkombes slimnīcā ar smadzeņu trieku, no kurienes viņš gan atgriežas mājās, bet ne vairs sabiedriskā darbā. Mārtiņa

Siliņa ēra Sidnejā ir beigusies.

* Ko es darīju Melburnā 20. jūlijā, man nav ne jausmas, bet AL lasāms, ka esmu piedalījies ar priekšnesumiem Latviešu ciema celšanas talciniekiem rīkotā pēcpudienā.

Latviešu ciems tika arī uzcelts. Tā faktiski ir veco ļaužu mītne ar savrupmājām. Sidnejiešiem tas nebija pa spēkam.

* *Raibais vakars Sidnejā.*

Cik labi, ka U. Siliņam nebija jābrauc uz ASV vai Tobago, un viņš bija palicis (kā pats priecājās) vienīgais latviešu cerimonijmeistars Austrālijā! Bez viņa Sidnejas latviešu biedrības Raibais vakars būtu bijis pārāk raibs.

Iepazīstinādamas sevi kā (baletmeistas) Ainas Rīgas vecāko skolnieku, U. Siliņš atklāja vakaru, kur raibā virknē viens otram sekoja tenori un baritoni, alti un soprāni, gan grupās, gan atsevišķi, un pa starpām slinki pagorījās arī dažas balerīnas.

U. Siliņš ar humoru ievadīja katru priekšnesumu; viņš kavēja mums laiku ar brīnišķīgi kodolīgiem mūzikas terminu izskaidrojumiem; viņš lasīja mums priekšā programmu tumsas brīžos, sniedza dažus vārdus no mūsu sponsora un vispār saturēja visu vakaru kopā.

Patīkami saliedētu priekšnesumu mierīgi un ar zināmu omulību sniedza “Dziesmu gars” diriģenta E. Kaluma vadībā un savas dzirkstīgās pianistes pavadījumā (...)

U. Siliņš pa to laiku nēsāja apkārt arvien tukšāku sarkanvīna flagonu, it kā slēpdams to no “Dziesmu gara”, bet pats priecādamies par ansambļa dziedāšanas “uzlabošanos”. (...)

Trīs stundas pēc vakara sākšanās V. Skujiņa izsauca visus dalībniekus uz skatuves, klausītāju atkārtotiem aplausiem. Vīna pudele bija tukša. (Ulrichs J. Iztukšotā vīna pudele, Raibais vakars SLB sarīkojumā. AL, 1978. g. jūlijs)

* Nodibināts H. Rutupa jauniešu koris.

* Austrālijā viesojas Ilzes tante Annija Vītola.

* Lijai Veikīnai piešķirta PBLA balva.

* Miruši: pazīstamais sportists, soļotājs, olimpietis Jānis Daliņš (1904–1978), mans draugs, Adelaides teātra aktieris Eriks Dambergs un radinieks, aktieris, fotografs, Gintera krusttēvs Jānis Pūce.

* Sp. Klauverta lugu *Trimda dimd* izrāda Stokholmas DV teātris.

* Es piedalos ar humoristiskiem rakstiem žurnālā *Pa Dejas Ceļu* Nr. 41., 42., 43.

28. KD karoga nodošana pēc tautas deju sarīkojuma Adelaidē 1978. gada 29. decembrī.
28. KD vadītāja Margarita Biezaite ar karoga nesēju un tautumeitām ceremonijas laikā. Aizmugurē tautas deju sarīkojuma dalībnieki. Attēls no Bērziņu ģimenes arhīva.

* 28. Austrālijas latviešu KD ir Adelaidē. Rīcības komitejas priekšsēde pirmo reizi divdesmit septiņos gados ir dāma – M. Biezaite. Par viņu G. Bērzzariņš raksta: *Grūti iedomāties vairāk piemērotu latvieti par Margaritu Biezaiti, varbūt pašu vispusīgāko mūsu latviskās kultūras un mākslas jautājumos.*

No jauninājumiem minams brīvdabas festivāls *Dzintarsaule*, lai parādītu daļu latviešu kultūras arī austrāliešiem. Šim nolūkam bija iekārtota brīvdabas estrāde. Mūzikas priekšnesumus sniedza divi pūtējorķestri, vēl tautas dejas, tautas tērpu parāde, rokdarbu un daiļamatniecības tirdziņš un latvisko ēdienu stendi. Ieeja brīva.

Teātra uzvedumam ALTA bija izvēlēties R. Rīdžinieka *Spoguļu siena*, režisors M. Bumbieris. Bez parastajiem sarīkojumiem *Saules Josta* uzved *Mārietas dziesmu*.

Raibo sarīkojumu vada I. Puide. Mūzikas kritiķe gan atzīmējusi, ka programma bijusi vismaz stundu par garu, DV pūtējorķestris programmas starplaikos, mēģinot radīt kādu atmosfēru, dzinis ļaudis izmisumā. Par pēcpusdienas *naglu* atzīti Sidnejas dziedoņi P. Bernhards un A. Jaunbērziņš – *lieliskā tenora un baritone kombinācijā ar labu skatuves stāju un brīnišķīgām sejas izteiksmēm.*

Raibajā vakarā nepedalāties ne Zemītis, ne es.

KD noskatījušies un aktīvi piedalījušies ap 4000 vietējo latviešu un ap 1200 viesu. Atlikums pāri par \$10.000.

Jauno gadu līgsmotāji sagaida trīs ballēs.

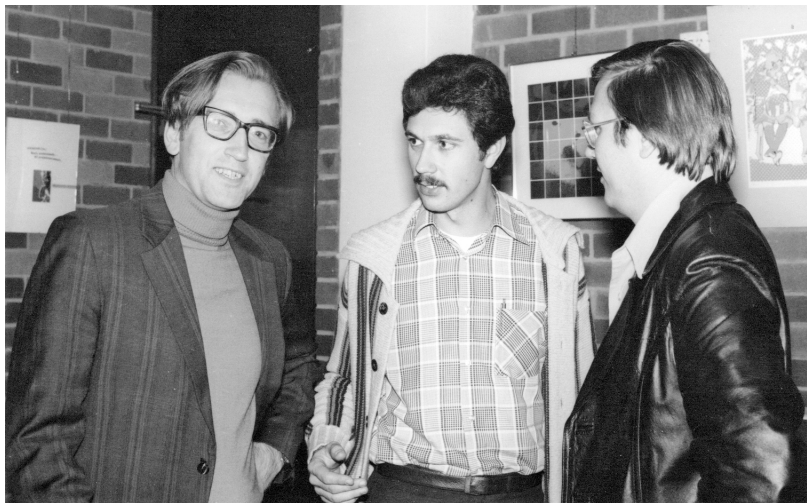
ES CAUR SAVU OBJEKTĪVU ŅEMU DABU – BEIGTU, DZĪVU...

Vainagu nolikšana pie pieminekļa kritušajiem Mārtiņa laukumā (*Martin Place*), Sidnejas centrā, 1978. g. 14. jūnijā. Priekšā no kr. – 2 divi igauņu pārstāvji, trīs latviešu pārstāvji, kuru centrā ar vainagu stāv Guntis Bērziņš, divi lietuviešu pārstāvji. Attēls no Bērziņu ģimenes arhīva.

Ēriks Biezaitis ar K. Untiņu sagaida Anniju Vītolu 1978. g. decembrī, Adelaides lidlaukā. Attēls no Bērziņu ģimenes arhīva.

17. Austrālijas Latviešu Jaunatnes dienās, Sidnejā 1978.gadā

No kr. – Guntis Bērziņš, Jānis Čечиņš, Viesturs Karnups 17. Austrālijas Latviešu Jaunatnes dienās Sidnejā 1978. g. maijā, iespējams Referātu pēcpusdienā 20. maijā. Attēls no Bērziņu ģimenes arhīva.

No Gunta Bērziņa Sidnejā 1978. g. 23. maijā rakstītas vēstules Lūcijai un Arvīdam Bērziņiem Londonā:

“(..) Pagājušo nedēļas nogali Sidnejā risinājās 17. Jaunatnes dienas un arī mēs kaut kā paspējām apmeklēt vairākus sarīkojumus. Caurmēra slēdziens bija, ka jaunieši pārsteidza ar ļoti labi un interesanti sarīkotām Jaunatnes dienām. Atklāšanas vakarā (ceturtdien) sniedza Māras Rozītes sastādīto uzvedumu ar dzejām, dziesmām un dejām, kas bija darināts uz Rīgas pašpuiku fona (“čomi” un “fidas”), daļēji ar Čaka dzeju un ar dažādiem Rīgas skatiem projicētiem uz liela ekrāna aizmugurē. Dziedāja tā laika dziesmas (“Miglā asaro logs”) un dejoja šīberi, tango utt.

Nākošā vakarā (piektdienā) uzveda Egila Ķipstes lugu “Klīnika”. Mēs ar zināmu skepsi gājām skatīties jo šaubījāmies, ka Ķipste spētu kaut cik labu lugu sarakstīt. Toties beigās bijām pārsteigti un iepriecināti par rezultātu, un par viņa originalitāti. Luga risinājās trako namā, kur pacientiem viņu dziedāšanai bija atļaut spēlēt teātri. Lugas teksts galvenokārt sastāvēja no Latvijas dzejnieku dzejām un, kā ar laiku atklājās, tā simbolizēja nebrīvību šodienas Latvijā. Izrāde notika zāles vidū, kā *theatre in the round* ar publiku visapkārt. Iespaidis bija visumā ļoti dramatisks. Spēlēja Jānis Čечиņš, Linda Ozere, Mikus Silķēns, Andra Rone un Āris Kamergrauzis, kā arī Ilona Sauka un Lauma Treimane.

Sestdienas pēcpusdienā notika Čечиņa rīkote referāti par diviem tematiem – izglītības iespējām jauniešiem (Čечиņš un Valda Liepiņa) un latviešu sabiedrības tālākie virzieni (Māris Bruzgulis, Viesturs Karnups un Spodris Klauverts). Izņemot Čечиņa, citi referāti bija diezgan steidzīgi sagatavoti, toties publikas bija daudz (gandrīz visi “ne-jaunieši”) un bija dzīvas debates.

Svētdiena vakarā Operas nama *Recording Hall* rīkoja tautas deju uzvedumu, uz kuru aizgājām ar visiem bērniem, ieskaitot Reinīti! Arī šeit nebijām pārāk daudz no sarīkojuma gaidījuši un galu galā bijām patīkami pārsteigti. Uzvedumā nebija nekāda inscenējuma, tikai dejas, bet viss bija ļoti profesionāli noorganizēts ar labu mūzikas pavadijumu, gaismu maiņām utt. Rīkotājs bija Māris Bruzgulis, kurš arī dejas ievadīja un pieteica apbrīnojami sakarīgā un labā valodā. Palīdzēja arī *Recording* zāles intīmā atmosfēra un labā redzamība, kas radīja tuvuma sajūtu ar dejotājiem. Bijām ļoti patīkami iepriecināti par mūsu bērniem, kas uzvedās pavisam rāmi un godīgi. Pat ar Reinīti tikām galā, lai gan viņam bija jādod pudele un citādi viņš jānodarbina, jo viņam jau pēc trešās dejas no tautas dejām pietika.

Tā visumā bijām par jauniešu spējām Jaunatnes dienas rīkot ļoti iepriecināti.”

Latviešu mūzikas koncerts 28. KD Adelaides pilsētas namā, 1978. gada 26. decembrī. Adelaides Latviešu jauktais koris un DV vīru koris Daugava ar KD orķestri. Priekšā no kr. – diriģents Kaspars Svenne, soprāni Magda Veide un Genoveva Janmeja, alts E.Veikerte, baritons Dzintars Veide, diriģents Jozefs Aronovs (*Josef Aronoff*). Attēls no Bērziņu ģimenes arhīva.

28. KD vadītāja Māra Biezaite pasniedz kokli orķestra diriģentam Jozefam Aronovam pēc Latviešu mūzikas koncerta Adelaidē. Aizmugurē Zelma Svenne un Irēna Rozentāle (tautas tērpā). Attēls no Bērziņu ģimenes arhīva.

Pertas latviešu jauktais koris 1978. gadā. Diriģente Vilma Roga.
Attēls no Jāņa Purvinska personīgā arhīva.